Kool ja rahvaharidus 1936.

Kirjutanud A. Elango.

I. Kool.

1. Kooli- ja hariduspoliitilisi suunitlusi.

1933. aastal algatatud ja 1934. aastal seadusega fikseeritud keskkooli-reform seisis ka 1936. aastal veel endiselt kasvatustegelaste huvide tulipunktis. Ajakirjanduses jätkus elav poleemika, mis keskendus peamiselt küsimuse ümber: kas 3- või 5-klassiline keskkool. Uut elevust tõi selle probleemi harutamisse haridusministrite vahetus 11. mail. N. Kann'i asemele ministriks kutsutud senine kaitseväe ühend. õppeasutiste ülem kol.-ltn. A. Jaakson deklareeris kohe ametisse astumisel, et tema arvates mõlemail keskkoolitüüpidel on eluõigus ja et need peaksid jääma teotsema kõrvuti. Nüüd kandus küsimuse raskuspunkt sellele, kui palju kumbagi tüüpi keskkoole ellu kutsutakse. Asuti kesk- ja kutsekoolide võrgu väljatöötamisele, mis peaks jääma kehtima pikemaks ajaks. Ministeerium pööras maa- ja linnaomavalitsuste poole, et need esitaksid oma soovid selle kohta. Saabunud soovide kokkuvõttest selgus, et omavalitsused tahtsid 50 3-klassilist ja 39 5-klassilist keskkooli, 51 gümnaasiumi ja 175 kutsekooli avamist. Haridusministeeriumi koolivalitsuse arvestuste järgi meil pole tarvet niipaljude teise astme koolide järele.

Koolin. J. Grüntali poolt kogutud andmete järgi meil liiga palju noori eksib kõrgema hariduse jahil, sellal kui veel liiga palju lapsi jääb täielikust algharidusest ilma. Viga seisnevat hariduse saamise korraldamises. Tema arvestuse järgi meie nooremad sugupõlved kihistuvad hariduslikult nõnda:

algkoolist madalama haridusega . . .	42%
algkooliharidusega	31%

Eesti kroonika 1936, lk. 69